

آمریکا تنها استفاده‌کننده بمب هسته‌ای

برای بیشتر ساکنان هیروشیما روز ۶ آگوست ۱۹۴۵ (۱۵ مرداد ۱۳۲۴) یک روز عادی و بدون ماجرا به نظر می‌رسید. ساعت ۸ صبح بود و در آسمان هیچ ابری دیده نمی‌شد. هواپیمای حامل بمب بدون هیچ مقاومتی وارد آسمان هیروشیما شد. مردم می‌دانستند این هواپیما متعلق به آمریکا است چون هیچ هواپیمای ژاپنی نمی‌توانست در آن ارتفاع پرواز کند. خدمه پرواز ۱۵ دقیقه بعد از ساعت ۸ دریچه پرتاب را باز کردند. بمب محتوی ۹۷۰۰ پوند اورانیوم ۲۳۵ موسوم به پسر کوچک Little Boy در ارتفاع ۵۴۸ متری از هواپیما جدا شد و بلافاصله هواپیما با چرخش ۱۸۰ درجه آسمان هیروشیما را ترک کرد. ۴۳ ثانیه پس از جدا شدن بمب صدای انفجاری عظیم به گوش رسید و اولین بمب اتمی به جای مقصد اصلی پل آیوئی با اختلاف ۲۵۰ متر به بیمارستان دکتر شیما اصابت کرد. قدرت انفجار به قدری بود که از فاصله ۹ کیلومتری ده برابر نورانی تراز خورشید دیده می‌شد. قدرت تخریب این بمب معادل ۲۰ هزار تن تی ان تی بود و فعل و انفعالات اتمی در مرکز این بمب باعث ایجاد گرمائی در حدود ۴ هزار درجه سانتیگراد یعنی دو برابر نقطه ذوب آهن در عمق ۶۰۰ متری زمین گردید. این گرمای سوزان هر چه را که در شعاع یک و نیم کیلومتری مرکز اصابت بمب قرار داشت کاملاً ذوب کرد و بقیه افراد باقیمانده در روزها و هفته‌های بعد جان خود را از دست دادند. آمریکا هیچ‌گاه به خاطر این عمل غیرانسانی رسماً از ژاپن عذرخواهی نکرد. جالب‌تر اینجاست که طبق نظرسنجی مرکز راسموسن در سال ۲۰۱۲، ۵۸ درصد مردم آمریکا فکر می‌کنند که این حمله ایده خوبی بوده و آمریکا را نجات داده است. جای این سوال باقیست که با این اوضاع چرا باید مردم دنیا از هسته‌ای بودن کشور اسلامی ایران به جای کشور آمریکا هراس داشته باشند؟